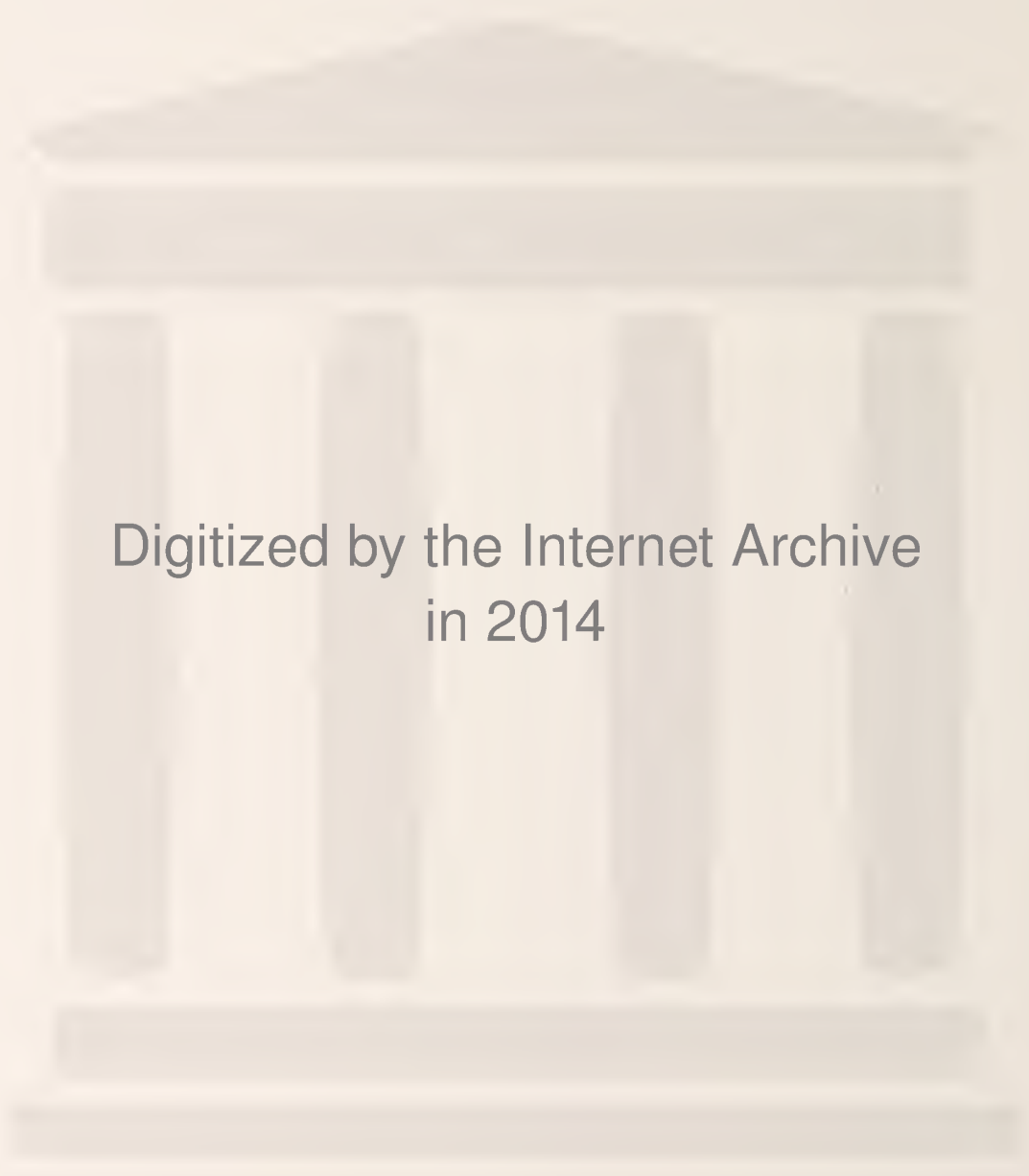

12.05

Digitized by the Internet Archive
in 2014

https://archive.org/details/ottoschneid12_23

Paris, le 8/2.1948.

Lieber Otto Schneid,

dass ich lebe, haben Sie schon durch Lene Brückner erfahren. Übrigens habe ich von ihr Ihre Adresse bekommen. Ich glaube es sind schon genau 18 Jahre, dass wir uns nicht gesehen haben, d.h. 1932 haben wir uns verabschiedet, nachdem Sie mir Ihre Tatrakarte zum Grenzübertritt anvertraut haben. Können Sie sich daran erinnern? Viel hat man während dieser Zeit erlebt, öfter wurde man enttäuscht als begeistert und so lebt man als Zuschauerin weiter, ohne Anteil zu nehmen.

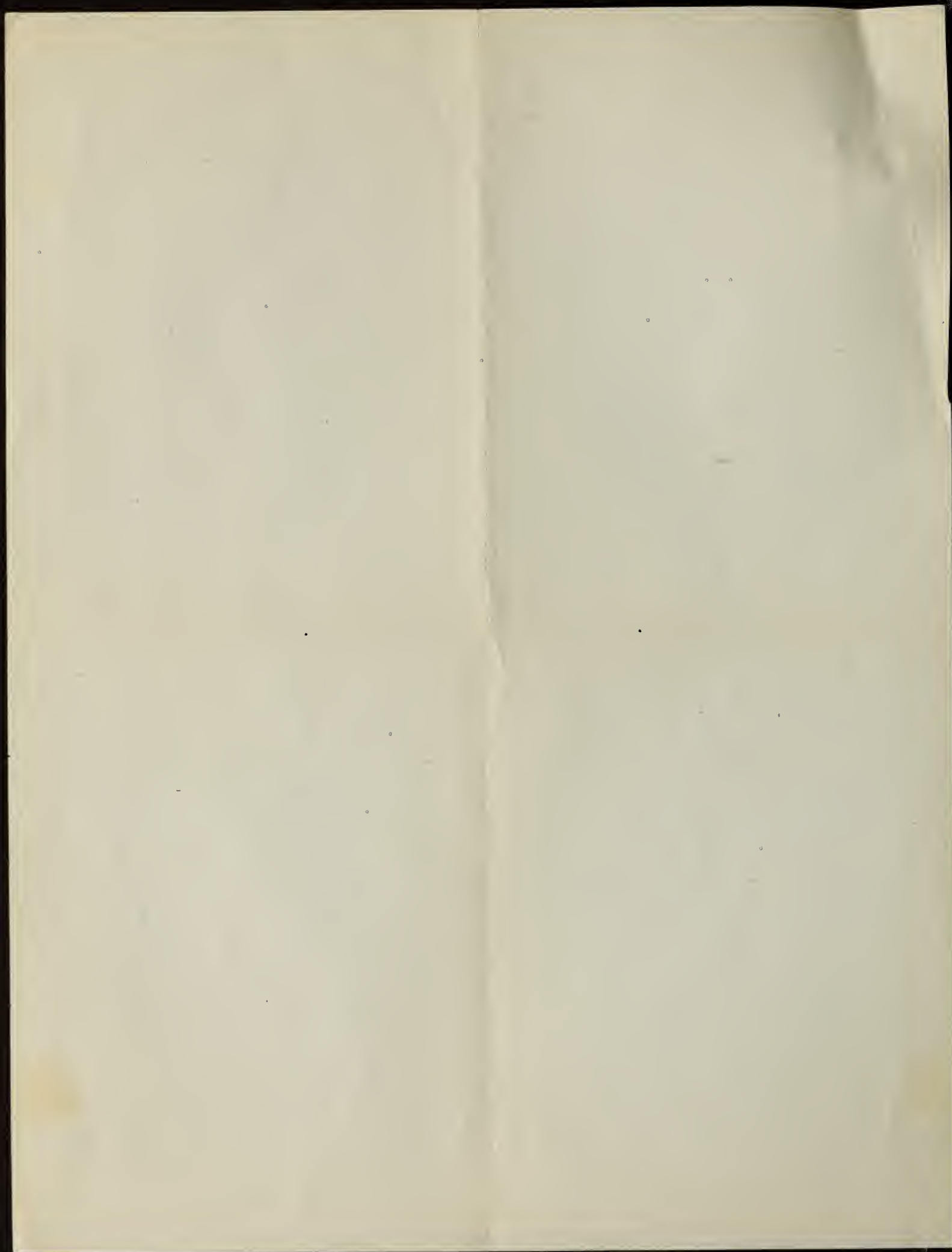
Augenblicklich sind wir im schönen Paris, werden aber irgendwohin weiterfahren, wissen aber noch nicht wohin. Gern würde ich nach Nordamerika fahren, da doch dort meine Schwester und Bruder ist, aber die polnische Quote ist gesperrt und man hat gar keine Aussichten. Paris ist wunderbar. Wenn auch die Saison der Ausstellungen, nicht so reif ist, wie vor dem Krieg, so gibt es doch viel zu sehen. Ausserdem hatten wir heuer sehr gute Konzerte, Theater. Kino ist recht rückständig, da hier dauernd alte amerikanische Filme gespielt werden. Ein Verdienst von Leon Blum. Ich würde gern mein ganzes Leben lang hier bleiben, aber es ist unmöglich.

Lene schrieb mir, dass Sie ein Kindchen haben. Ich würde Sie gern als Vater sehen. Was machen Sie in Palästina. Sie sind wohl schon sehr lange da - haben Sie dort Vieler unserer gemeinsamen Bekannten getroffen? Jetzt haben Sie wohl nicht das ruhigste Leben in Palästina. Die Lene schreibt mir, nachdem sie mir einen Brief geschrieben hat, nicht mehr. Juzu schrieb mir, aber seine Adresse habe ich verloren, sodass ich ihm nicht antworten kann. Ausserdem habe ich hier so ein Gerücht gehört, als ob Brückners von Palästina weg sind. Bitte schreiben Sie mir, ob das wahr ist und senden Sie mir seine Adresse.

Schreiben Sie, bitte, wie es Ihnen geht. Und sonst über vieles Andere. Wenn es Sie interessiert, schreibe ich Ihnen nachher auch mehr über mich. Haben Sie nie in Palästina die Erna Rosenblum getroffen?

Ich hoffe Sie schreiben mir recht bald. Ich begrüsse Sie herzlichst

Brückner - Hargau

Paris, 16/9.1948.

Lieber Otto,

ich schreibe an Dich das zweite Mal, da ich sicher bin, dass Du meinen ersten Brief nicht erhalten hast. Mir macht das Korrespondieren mit Dir bestimmt nicht weniger Freude als Dir und deshalb will ich es noch einmal versuchen. Ich glaube ich werde jetzt, da die Zeiten schon etwas ruhiger sind, mehr Glück haben. Ihr habt wohl recht viel mit gemacht und es ist schade um das schöne Land. In meiner frühesten Jugend war ich Zionistin, meine weitere Lebenseinstellung war Dir doch bekannt und jetzt wünsche ich von ganzem Herzen, dass die Juden ihr eigenes Land, Sprache und Kultur hätten. Mit dem grössten Interesse habe ich die Ereignisse in Palästina verfolgt und ich bin sicher, dass dieses Land in kurzer Zeit, wenn es Frieden haben wird, eine Prosperity erleben wird wie kein anderes Land.

Es freut mich, dass Du jetzt mit Deinem Leben zufrieden bist. Du warst doch immer ein hochbegabter Mensch, und jetzt endlich hast Du den richtigen Platz gefunden. Bitte schreibe mehr über Dein Leben, Deine Frau und Dein Kind.

In meinem ersten Brief habe ich Dir verschiedenes über mich mitgeteilt, solltest Du den Brief wirklich nicht erhalten haben, so werde ich mich in den nächsten Briefen wiederholen. Augenblicklich sind wir noch in Paris und man denkt dauernd daran, wohin man weiter fahren soll. Es liegt eine Unruhe in den Emmigranten, die Ihr wohl nicht verstehen könnt, ich selbst habe sie zwar nicht und der Gedanke sich endlich einmal irgendwo fest niederzulassen, verfolgt Einen dauernd.

Leider habe ich auch von Brückners schon sehr lange keine Post gehabt und ich habe wieder mein Glück versucht. Sollten sie meinen Brief wieder nicht bekommen, so bitte teile ihnen meine Unruhe mit und auch das, dass Ossi von ihnen seit Mai keine Nachricht hat und sehr beunruhigt ist. Lene schrieb mir einmal, dass manchmal mit ihnen zusammenkommst.

In Frankreich haben wir jetzt schwere Zeiten. Frankreich kann sich leider nach dem Krieg nicht erholen und die Schuld liegt an America, die das schöne Land unterjochen wollen. Die ewigen Regierungskrisen treiben die Preise derart in die Höhe, dass man sich nur wundern muss, wovon eigentlich der Arbeiter die Mittel zum Leben nimmt. Die Stadt ist so wunderbar und ich denke mit Trauer an den Tag, wo ich sie verlassen werde müssen. Wir werden vielleicht nach Australien fahren. Viel Lust habe ich dazu nicht, vor allem deshalb, weil es so schrecklich weit ist.

Mit der Bitte recht bald Nachricht von Dir zu bekommen,
schliesse ich.

Herglisch
Lise.

כעת הרצליה ד', כ"ט תמוז תש"ח
בית ויינשטיין
5.8.48

לכבוד
ד"ר ש"ס פנקס אחיאסף

רבותי,

בוודאי ידוע לכם ספרי החדש "אמנות יוון הקלאסית", הוא וגם הדי
הבלורית שהופעתו עוררה. הוצאנו אותו בעצמנו, אשתי ואני, ובלי ספק מהווה
סיבו הסכני והאסתטי חידוש בספרות העברית גם בעיניכם. בהם, הוא הופיע
באמצע נובמבר שעבר ורק שבועיים הראשונים נמכר בהצלחה יתרה ואח"כ נשאר
לנו רוב המהדורה, כשש-מאות ספרים כרוכים עם עטיפותיהם. ואלף בלתיכרוכים
ועטיפותיהם המוכנות. הדבר אינו מדאיגני, כי ספר זה לא יתישן בימינו,
וסימן טוב הנני רואה בזה שכבר קיבלתי הצעה להוצאה אנגלית. לכן היינו
מחזיקים את הספרים עד שוב זמנים כתקונם, אבל אין לנו עוד מקום לשמירתם.
הם נשמרים אצל משפחה ירושלמית ובתה מתחנת בקרוב וצריכה את החדר. לפיכך
הנני מציע לכם את קניית הספרים האלה, הכרוכים בלבד או גם הבלתי כרוכים,
ולטיכתם אוכל לדאוג. המחיר הקמעונאי נקבע בשעתו ל-600 מ"ל, לדעת בקיאים
נמוך מדי. אם אתם מעוניינים, אציע לכם הצעה שבוודאי תסכימו לה.

אשמח כשתואילו לענות לי בדאר חוזר

וברגשי כבוד הנני

ד"ר נפתלי שנייד

כעת רשפון (דאר הרצליה),
ד' סיון תש"ח/11.6.48

לכבוד

מוכירות הממשלה הזמנית,

תל-אביב

על הכתובת של מפקדת הצבא למחוז תל-אביב
שלחתי שני מכתבים ובהם מסרתי המצאות להגנה
מהתקפות אווירונים. על שני המכתבים לא קיבלתי
כל תשובה.

ועתה יש ברצוני למסור דבר העשוי להוסיף
הרבה על כוח הצי. אבל קודם הנני רוצה להיות בטוח
שדברי יגיע אל האנשים המוסמכים ויבדק כראוי.
לכן הנני מבקש להואיל להודיעני על איזו כתובת
יש לשלוח תיאור מפורט של תכניתי או להזמין לישיחה
עם אחד המומחים הממונים על ענינים כאלה.

בכבוד רב

ד"ר נפתלי שנייד

כעת רשפון (דאר הרצליה),
כ' סיון תש"ח-27.6.48

לכבוד

משרד הבטחון,

תל-אביב.

בענין הצעות להצנת על תל-אביב מהתקפות
אווירונים שלחתי אל מפקדת-הצבא למחוז תל-אביב
שני מכתבים ולא קיבלתי תשובה. אח"כ כתבתי אל
מזכירות הממשלה ובתשובתה הופנית למשרד הבטחון.
מלבד הענין הנ"ל יש לי גם תכנית לציווד הצי
במכשיר שיוסיף הרבה מאד על כוחו.
אמנם יש באפשרותי לתאר הכל בכתב, אבל מוטב
לברר הכל בעל פה. לכן הנני מבקש להואיל להפגישני
עם המומחים המוסמכים. לשם החשת הפגישה אפשר
למסור הזמנה מדויקת בטלפון ע"י מזכירות מושב-
העובדים רשפון.

בכבוד רב

ד" נפתלי שנייד

25.2.48 חיפה, ט"ו אדר א' תש"ח

הטכניון העברי

לכבוד

מזכירות בית רוטנברג,

חיפה - הר הכרמל

ח.נ.מ.

אינפורמציות שקבלתי בזמן האחרון על החיים בקפריסין, עוררו בי את
הצרך ואת הנכונות לצאת שמה לזמן קצר ולתת לעולים משהו לפי יכולתי בצורת
הוצאות בלווית פנס-קסם. אולי ידועים לכם ספרי המוקדשים לאמנות בכלל
ולאמנות היהודית בפרט. בטכניון הנני מורה לתולדות הארכיטקטורה והאמנות.
עוד לפני חום שנת הלימודים אוכל לקבל חפץ לשבוע ימים, ואחריה אוכל להתפנות
לפעולה זו גם לתקופה של שבועיים.

אם הצעתי נראת לכם, אשמח להפגש אתכם לשם שיחה על הפרטים.

בברכה רבה ובכבוד רב

ד"ר נפתלי שנייד

חיפה, י"ט טבת תש"ח 1.1.48
הסכניון העברי.

לכבוד

ועדת פרס ירושלים ע"ש דוד ילין,
האוניברסיטה העברית,
ירושלים.

א.נ.מ.

אני עוסק זה שנים רבות בחקר אמנות ישראל ושתיים מעבודותי שהופיעו בארץ
ידועות אולי גם לכם. ספרי "ציורי בית-הכנסת בדורא-אירופוס", הוצאת "גזית"
תל-אביב תש"ו, ראוי בעיני להישלח לכם לשם דיון. הוא המחקר ההיסטורי-אמנותי
הראשון על יצירה עתיקה, שהיא הגדולה ביצירות אמנות ישראל והאילוסטרציה
הראשונה לתנ"ך; זה גם הספר העברי הראשון שנכתב על ענין חשוב זה. לאור
מסקנותיו משתנה מקומה של האמנות בתוך התרבות הישראלית, וגם מקומו של העם
היהודי בתוך העמים יוצרי אמנות משתנה שינוי יסודי. הבקורת הגיבה בעין טובה
מאד. הארכיאולוג פרופ' אולברייט, למשל, כתב ב-

בזאת הנני מתכבד להמציא לכם אכסמפלר אחד, כי לדאבוני אין ברשותי יותר
טפסים. אם עוד שנים נוספים הכרחיים, הואילו בטובכם להודיעני זאת ואשתדל
להשיגם.

בכבוד רב

ד"ר נפתלי שנייד

ההסתדרות הכללית של העובדים העברים בא"י

המרכז לחנוך

תל-אביב, ת. ד. 77, טל. 3523

יום כ"ח ניסן תש"ח
7.5.48

לכבוד
ד"ר נפתלי שנייד
רמת הכובש,
דאר כפר סבא.

רב שלום!

נאשר בתודה את קבלת מכתבך מיום 2 למאי ש.ז.
שרם אחרת את המועד. אנא, המצא את מאמריך לקובץ
המיוחד לשאלות האמנות והאומנות תוך שבועים ימים.

בברכת חברים

בשם מערכת "אורים"

אוריאל

לפני שבוע ימים חזרתי וכתבתי
לך לפי הכתבת של הטכניון בחיפה.
ככתב זה ודאי לא נתקבל עדיין.

ארגון בני עקיבא בארץ-ישראל ההנהלה הארצית

תל-אביב, רח' אחד העם 108 ת.ד. 431 טלפון 4474-5

מחלקת ארגון
מספר 2895

ב"ח כ"ח כסלו תשי"ח
פרק יומית הלים מ"ב

לכבוד
הד"ר נפתלי שנייד
י ר ו ש ל י ם
ה' עמך!

מאחר שאין דבר העומד בפני הרצון - וכפי שהנך
כותב לנו - הנך מחשיב את הזמנתנו לחידוש השתתפותך
ב"זרעים" - אנו מקווים שתכתוב לנו את רשימתך הראשונה
בהקדם.

מבינים אנו שלא קל לך העניין כאשר טרוד אתה
ונתון בעבודתך המדעית - ספרותית. אך סוף סוף לא
אנו נכתיבלך, מה לכתום ואם תמצא לנכון לכתוב לנו
קטעים מתאימים מספריך שנפרסמו או שהתפרסמו בקרוב
- יהא אף זה טוב לנו.

כרם העיקר הוא: הסדר של קבע של רשימות קצרות.
הודע לנו את תכניתך בחודשים הקרובים בשטח זה.

בב"ח לתו"ע

יצחק לב.

י"ח בני עקיבא בארץ-ישראל
הנהלה הארצית

י/ל/ע

ההסתדרות הכללית של העובדים העברים בא"י

המרכז לחינוך

תל־אביב, ת. ד. 77, טל. 3523

לכבוד נוסח תש"ח
3.5.48

לכב'

רב שלום.

• J • K

אנא, המצא את מאמריך לקובץ-„אורים", המיוחד לאמנות ואומנות
בביה"ס תוך שלושה שבועות.
וקבל את תודתנו.

בברכת חברים

בשם מערכת „אורים“

ד'תר"י ח' ס'ל'

תל-אביב, ת.ד. 77, סל. 3523

7.7.48

כב הל' ט.

9. J. M.

מחמת תנאי הסעה הידחה הדפסת התובץ המיוחד של
 "אורים", המוקדש לבעיות האמנות והארכטורה בבית"ס, לזמן - מה.
 אנו מקווים, כי הקובץ יוצא בסוף הש"ח או עראייתו של תש"ט ובו
 יובא/מאמר.

בב"ח

בשמערכה, אוריפ"

אורי בלום

Herzlia, November 3rd 1948.

Mr.L.M. Stein,
Publisher,
913 West Van Buren Street,
Chicago, Ill.USA.

Dear Mr. Stein,

I received your kind and encouraging letter very late and I did not thank you immediately, because my situation was not yet clear, especially as I did not know whether I shall have the possibility to make the so important voyage. Indeed, the date of the re-opening of the Hebrew Technical College was fixed recently.

We re-open on January 3rd and my lectures begin in the same week. If you will consider the time wanted for all the formalities, you too will find that the time I could spend in the States would be too short for my matters. So this year I remain here and deliver all my American matters to my wife. I hope she will succeed to settle the problems with your kind help and that of some other friends. You will be pleased to hear that also her new "Roman in Letters" appeared just now.

I should be very happy to send you some works of mine but all appeared in Hebrew and other languages not known to you. After the trip of Miryam I hope that my works will appear in English soon.

With my best wishes for a Happy New Year, I am, dear Mr. Stein,

Yours faithfully,